

[Ole Olsen]

socialdemokratiet og skatte- og afgiftsministeren skal have ros for.

Lad mig begynde med værdistigningsafgiften. Den minder jo i meget høj grad om SFs forslag om kapitalvindingskat, og jeg ved, kommunisterne og andre har været inde på lignende tanker – de radikale er vist også til at snakke med – så jeg synes, man uden videre på forhånd kan sige, at hvad vi end bliver enige om af andre ting, skulle det nu efter det socialdemokratiske udspil ligge helt klart, at vi kan forhandle os frem til en eller anden form for værdistigningsafgift. Jeg synes ikke, regeringen fremover vil have nogen god undskyldning for ikke at gennemføre en værdistigningsafgift. Vi kan tage det ene eller det andet forslag, eller vi kan sætte os ned og snakke os til rette om tingene. Jeg er lige ved at sige: ligegyldigt hvilket af de forskellige forslag, vi har set lagt frem her, bestemt inklusive regeringens, som jeg finder meget fornuftigt, er det bedre end det system, vi har i dag. Jeg synes, det efter i dag bør stå lysende klart, at der simpelt hen er et flertal her i dette ting for at gennemføre en eller anden form for værdistigningsafgift. Om vi så ikke fik noget som helst andet ud af det, var det i hvert tilfælde i højeste grad værd at få slået fast, og jeg håber og tror på, at socialdemokratiet og ministeren er opmærksomme på det og tør vove at bruge det flertal, som faktisk findes i dette ting for at gennemføre en værdistigningsafgift. Jeg tror, man vil have meget svært ved at forklare sine vælgere og LO det, hvis resultatet ikke bliver, at vi i løbet af en forholdsvis kort periode får gennemført en værdistigningsafgift.

Som et andet udmærket element kan jeg nævne forslaget om en forhøjelse af 2<sup>1</sup>/<sub>2</sub> pct.s afgiften ved førstegangssalg af ejerlejligheder. Jeg kan ikke være mere enig. Det er klart, for det var SFs opfindelse, og man elsker jo sine egne børn i meget høj grad, men jeg er da glad for, at regeringen har overtaget det. Det er klart, at der ved udstykning af ejerlejligheder opstår meget store fortjenester. SF har den politik, at vi helst vil have standset udstykningen af ejerlejligheder. Jeg ved, at der langt ind i socialdemokratiet er enighed med os i det spørgsmål. Men vi må erkende, at der ikke har været noget flertal for at gennemføre det, og kan vi ikke gennemføre det, kan vi i hvert tilfælde beskatte de spekulationsgevinster, der opstår på dem, or-

dentligt og kraftigt; jeg så gerne 50 pct, i stedet for 2<sup>1</sup>/<sub>2</sub>, også gerne højere – helst 100 pct. – men lad os se, hvad vi kan blive enige om. Når ejerlejlighederne er udstykket, kan vi nok ikke standse det i dag. Det kan ikke nytte at lægge afgiften på udstykningen, for de er udstykket. Vi må lægge den på førstegangssalget. Det er dér, de store spekulationsgevinster opstår, og jeg er glad for det forslag, der er kommet fra socialdemokratiet. Jeg tror, der er mange penge at hente for statskassen, og det kan man da også godt tage med i en tid, hvor vi alle eller næsten alle erkender, at vi har nogle alvorlige betalingsbalanceproblemer. Det kan da hjælpe med, det kan da hjælpe på statsfinanserne. Så lad os også få dette forslag gennemført så hurtigt som muligt. Jeg tror, der kan samles et flertal i denne sal for at gennemføre det.

Så vil jeg også nævne en anden meget smuk ting, der er i det socialdemokratiske oplæg, og det er fjernelse af repræsentationsfradraget. Vi har også snakket om det i årevis, og jeg ved, der er andre end os, der har gjort det. Jeg ved, at socialdemokratiet bestemt ikke elsker repræsentationsfradragene, og vi ved alle sammen, at det er fradrag, som bliver misbrugt på det groveste. Der burde i hvert tilfælde også her i salen kunne samles et flertal for, at repræsentationsfradragene skal væk.

Disse tre punkter, jeg har nævnt her – og jeg indrømmer blankt, der er flere positive ting, men jeg skal ikke trætte tinget med at gå hele redegørelsen igennem, det finder jeg unødvendigt, for jeg tror og håber, vi får tid til at snakke sammen og gå i detaljer – kunne vi blot gennemføre dem, var det dog bedre end ingenting.

Så er jeg også – lidt til min sorg – nødsaget til at gå ind på de alvorlige skønhedspletter, der efter vorés opfattelse faktisk er i regeringens oplæg, for det er bestemt ikke lutter lagkage alt sammen. Lad os begynde med rentefradraget og beskatningen af ejerboligen. Regeringen nævner jo to muligheder, dels renteskatteordningen, dels en omlægning af fradragene fra fradrag i indkomst til fradrag i skatten.

Vi mener, at renteskatteordningen er en mulighed. Jeg troede en overgang, at regeringen havde droppet den; jeg tror, de fleste i den en overgang betragtede det som en død sild. Men LO eller Arbejderbevægelsens Er-